



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8054/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Сенић, адвокат из ..., против туженог А.Д. „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Јелена Заов Митровић, адвокат из ..., ради утврђења и накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3315/2022 од 20.10.2022. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3315/2022 од 20.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3315/2022 од 20.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 12327/20 од 14.04.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је постојање права стварне службености на послужном добру која је у својини тужиоца, непокретности на к.п. ..., уписане у лн .. КО ..., у корист туженог као власника повласног добра на површини од 181 м2 у мерама и границама описаним као у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеног на к.п. ..., уписане у лн .. КО ... исплати 2.226,30 динара са законском затезном каматом од пресуђења 14.04.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка од 217.430,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је део захтева којим је тражена исплата законске затезне камате на износ досуђених трошкова из става три изреке, за период од пресуђења до извршности одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3315/2022 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбачена тужба тужиоца за утврђење постојања стварне службености на

послужном добру у својини тужиоца на к.п. ..., уписане у лн .. КО ... у корист туженог као власника повласног добра у површини од 181 м2 у мерама и границама ближе наведених у овом ставу. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 116.180,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка није тражио.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је накнада за стварну службеност преласка вода ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца на основу члана 53. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука о обавези туженог на исплату тужиоцу предметне накнаде донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, а оцена приговора застарелости зависи од утврђења чињенице стављања у функцију одговарајућег далековода у сваком конкретном случају, па с тим у вези није потребно уједначавање судске праксе. Из тих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и накнаде поднета је 29.12.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 2.226,30 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору, у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија недозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић